

[Boligministeren.]

tyder i hvert fald på, at vore vurderinger ikke har været helt forkerte.

Når hr. Hastrup i en betragtning over de økonomiske virkninger af boligtilskuddene regnede ud, hvad der kunne være tale om af modsvar bl. a. fra tilskud, der vil bortfalde, og også nævnte de personlige tillæg, vil jeg dog advare imod at tage dem med på nuværende tidspunkt. Jeg har sagt det tidligere og vil gerne igen understrege, at vi nok bør have en forholdsvis kort periode og så tage denne lov op til revision. I denne korte periode må vi have mulighed for, at de ting, vi ikke helt kan overse, de enkelttilfælde, som ikke helt kan vurderes, når vi laver en sådan generel ordning, kan modsvare gennem de personlige tilskud, kommunerne kan give, og jeg tror derfor ikke, man skal regne med, at der i en sådan overgangsperiode bliver tale om nogen væsentlig reduktion af tilskuddene.

Der bliver altså nogle udgifter i denne overgangsperiode, som en naturlig følge af, at det ville være urimeligt at afvikle ordningerne på én gang pr. 1. april 1967. Et pludseligt bortfald af kvadratmetertilskuddet kunne for enkelte lejere betyde husleje-forhøjelser på omkring 1.200 kr. årlig foruden den forhøjelse, der vil komme via vurderingen, og det ville vel være forståeligt, om beboerne i de sociale selskaber, der ved, at man i den private boligmasse er beskyttet af en regel om, at der ikke kan ske husleje-forhøjelser på mere end 600 kr. årlig, ville finde det lidt urimeligt, om der kom en sådan pludselig forhøjelse dér. Derfor må vi have denne aftrapning, der i hvert fald næste år vil betyde et beløb på et halvt hundrede millioner kroner.

Derudover må jeg gøre opmærksom på, at kapitaltilskuddene, som nu er foreslået afskaffet, jo foreløbig binder det offentlige, både stat og kommuner, fordi der er givet tilsagn, som først realiseres i det kommende år. Derfor vil det altså, som jeg har sagt det i boligudvalget, da jeg forelagde skitsen til lovforslaget, i det kommende år, selv om vore skøn holder, nok være svært at få ordningen som sådan dækket af den afvikling, der kan finde sted i denne første periode. Det vil næppe være muligt, og jeg vil i hvert fald mene, at vi ikke af den grund kan reducere boligsikringsordningens

virkninger. Den må høre sammen med de øvrige lejelove, med de forhøjelser, der kommer. Det vil også ventes, at boligsikringsordningen med dens fulde virkninger træder i kraft sammen med de øvrige love den 1. april 1967.

Jeg er enig med hr. Hastrup i, at de enlige problemer i den nuværende situation er betydelige. Jeg mener også, det er vigtigt, at vi får løst disse problemer, men jeg synes på den anden side nok, man må understrege, at boliganvisningens opgave jo netop var at forhindre, at det blev familier med børn, der stod uden lejlighed. At det så nu, navnlig i bysamfund, hvor boligmangelen er størst, er kommet til at gå ud over de enlige, vel også i høj grad, er en ting for sig. Det givne er jo, at i modsat fald, uden denne beskyttelse, ville det i langt de fleste tilfælde netop være blevet familier med børn, der var kommet til at stå uden ordentlig bolig.

Må jeg til fru Else-Merete Ross vedrørende husstandsbegrebet sige, at det kan vi overveje i udvalget. For så vidt er der udtrykkeligt sagt, at invalider indgår i husstanden med større vægt, men jeg vil da gerne være med til at overveje, om vi kan lægge mere i den formulering, end vi på forhånd har lagt deri.

Det samme gælder vel spørgsmålet om invalideboligerne. Vi har nok bestemmelser derom, men skal man indrette særlige boliger — og det er jeg enig i man skal — må spørgsmålet vel snarere løses over finansieringen af disse boliger end just over selve boligsikringen. Vi kan nok bedre klare spørgsmålet om, hvordan særlige boliger skal indrettes, over andre former for tilskud.

Hr. Arne Larsen fremførte nogle tal om, at vi nu skulle have lejestigninger på 1 milliard kr. med et sikkerhedsnet på, tror jeg, 100 mill. kr. For det første ved jeg ikke, hvor tallet en milliard kommer fra. Foreløbig er vi ikke færdig med vurderingerne; ingen ved, hvor meget vurderingerne vil betyde af forhøjelser. Det, der hidtil er kendt fra prøvevurderingerne for København, tyder jo ikke på, at vi kommer op på disse milliardbeløb.

Men så spørger hr. Arne Larsen: hvorfor først tage leje-forhøjelsen og så lave et sikkerhedsnet på nogle hundrede millio-